

Gràcies per tot, 'Sé'

La Mostra de la Cançó de Taverna de Sant Feliu de Guíxols ha fet trenta anys. Dissabte, es va fer la gran cantada, el punt final dels recitals que s'han celebrat aquest estiu al passeig de Sant Pol, al far del port i al passeig Rius i Calvet. Aquesta edició ha comptat amb moments emotius, com ara els reconeixements als cantaires de l'antiga Colla Jacomet i als Llops de Mar, pels 40 anys de la seva fundació. Un homenatge merescut. El recital de dissabte va tenir la participació de la Colla Jacomet, dels Llops de Mar, de Peix Fregit i del cantautor Josep Andújar, en Sé. Un recital, com tots, de luxe. Tots ells el mereixen aquest reconeixement; com molts altres, cantaires i no cantaires, que hi han treballat durant tres dècades. Però avui, i és merescut, cal que ens aturem en en Sé. Dissabte, se'l va homenatjar per sorpresa. Fa més de trenta anys que el conec. Vam coincidir per primera vegada en una de les mostres gastronòmiques que es feien aquells anys noranta en una Costa Brava que ja havia canviat, però que es resistia a admetre-ho. Unes mostres, tot sigui dit, que, per a un periodista que començava, com jo, anaven molt bé per fer un àpat amb cara i ulls. En Sé portava una armilla i tenia els cabells negres i –espero que no sigui record fals, ja em perdonarà– arrissats. En Sé, cantautor, director de Ràdio Sant Feliu, periodista curiós i molt tafaner, és una peça clau, indispensable, per entendre la tossuderia per mantenir viu el cant de taverna. Sense ell res seria el mateix; segurament diferent, però no el mateix. Mirant enrere, un s'adona del treball que ha fet, i aquest és ingent. Durant aquests trenta anys, m'he dedicat a un dels meus esports favorits, acollonar-lo. Ara, toca posar les coses al seu lloc. Gràcies, Sé. Pel treball que has fet i, també, per ajudar-me quan començava. Dissabte, mirant el concert, em sentia orgullós que els nostres camins haguessin coincidit. El recital d'ahir no és un punt final, però sí un exemple d'aquest treball que va començar a caminar el 1994, al teatre auditori municipal Narcís Masferrer. En Sé sempre ha dit que la cançó de taverna era una forma de socialització, comunicació i divertiment d'una època en la qual les tavernes eren punts de trobada, especialment de la gent dels oficis, on s'entonaven cants de tots els gèneres. I, avui, ens cal recuperar aquests valors per relacionar-nos amb humilitat, humanitat i aquell punt de picardia de tota bona taverna. A mitjans dels anys noranta, restaven alguns supervivents que en van ser protagonistes des de mitjan segle passat i que encara van ser a temps de participar en les cantades. Aquest ha estat el millor homenatge.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 26-08-2024, Pàgina 17

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2451901-gracies-per-tot-se.html>